

"AUDICIONES INTIMAS"

Recital de violín y clavicémbalo a cargo de Eduardo Tolrá y Alice Ehlers de Viena, que se presentaba ante nuestro público por primera vez. El programa lo formaba obras clásicas de Haendel, Sscarlatti y Bach. El maestro Tolrá en el violín, interpretó con gran expresión y buen gusto, haciendo siempre gala de un elegante fraseo y de una sonoridad llena y agradable. La señora Alice Ehlers, especialidad en el clavicémbalo, ejecuta bien, pero sus interpretaciones nos parecen algo grises. En las obras de conjunto, ciertamente nos gustó más.

Diario Comercio

16-3-35

E. M.

6552/1

AUDICIONS INTIMES. — Ahir a la nit «Audicions Intimes» oferí a la sala d'espectacles del Casal del Metge un concert commemoratiu

Willy Fritsch

13. MAR. 1935

Déjame quererte

FEMINA

AVUI

ESTRENA

UFA

de G. F. Haendel, J. S. Bach i D. Scarlatti, a càrrec de la gran clavecinista vienesa Alicia Ehlers, acompanyada del gran violinista català Eduard Toldrà. El reduït i distingit públic que assisteix a «Audicions Intimes» s'entusiasmà amb la interpretació d'Alicia Ehlers i d'Eduard Toldrà, als quals tributà una entusiasta ovació.

605212

DE MUSICA

Conmemoración del 250 aniversario del nacimiento de Haendel, Bach y Scarlatti :

"Audicions Intimes" celebró anoche, en el Casal del Metge, una interesantísima sesión conmemorativa del 250 aniversario del nacimiento de Haendel, Bach y Scarlatti, los tres grandes músicos cuyo valor e importancia no es necesario encarecer por ser del dominio de todo el mundo. De los tres, sin embargo destacó la figura de Bach, que es una de las más geniales de la música.

En la sesión conmemorativa de anoche, en el Casal del Metge, se interpretaron deliciosas páginas de Haendel, de Scarlatti y de Bach, para violín y clavicémbalo y para clavicémbalo solo, siendo los ejecutantes la clavicembalista Alice Ehkres, de Viena, y el violinista Eduardo Toldrá. Ambos realizaron una labor magnífica en bondad de mecanismo, en expresividad y en pureza de estilo.

Alice Ehlers, desconocida hasta ahora de nuestro público, evidenció en su actuación grandes méritos artísticos. Posee un gran mecanismo. Sus interpretaciones son realmente exquisitas y llenas de vigor. La impresión que produjo en el auditorio que acudió a escucharla, fué inmejorable.

En cuanto a Eduardo Toldrá fué el violinista y el artista de superior talento y de fina sensibilidad de costumbre.

La sesión conmemorativa resultó revestida del más elevado nivel artístico y los que en ella tomaron

PUBLI-CINEMA

Sesión continua de 3 tarde a 1 madrugada. Butaca 1 peset

30 reportajes de

PARAMOUNT - U. F. A.

ECLAIR JOURNAL

CURIOSIDADES MUNDIALES

TORERO DE OCASION

(Dibujos Popeye)

TITANES DEL POLO

Primera parte.

Un documental ruso.

parte consiguieron el aplauso entusiasta del público.

Haendel, Bach i Scarlatti a Audicions Intimes

Aquells tres cimals de la música nasqueren tots dins el mateix any 1685. Escalien-se enguany el quart de segle passat des d'aquella data, Audicions Intimes ha volgut celebrar, si bé que d'una manera no massa solemne, aqueixa commemoració. Ja que Barcelona no se sent capaç de fer gran cosa més que això, acontentem-nos de la nostra poquesa, i regraciem els qui se'n recorden. El cert és que Haendel i el gran Joan Sebastià mereixen un homenatge més complet d'una ciutat que té una orquestra, excellent, però accidental, i no sé quants orfeons. Llevat d'alguna cosa que ens diuen que prepara l'Orfeó Català en honor de J. S. Bach, no sabem que es parli de cosa d'importància; i quant a Haendel, que sempre ens ha estat poc conegut en el seu aspecte més important, és de creure i esperar que ens quedarem a l'escapça.

Tornem a Audicions Intimes. Dins la intimitat de la sala d'audicions del Casal del Metge ens fou presentada la clavicembalista vienesa Alice Ehlers. Es aquesta una bona artista que domina l'instrument, però que esperem sentir al piano, que creiem que deu dominar encara més, perquè això cal esperar de la seva manera d'heure-se-les amb el clavicèmbal. On ens agradà més fou en «Tre essercizi» de Scarlatti, un dels quals fou la tan coneguda «Pastoral». També la trobarem encertada en la magnífica «Fantasia cromàtica» de Bach, però no pas tant en la «Fuga» que l'acompanya i que sentirem bastant desballestada. Una altra de les grans obres per a clavicèmbal de Bach fou el «Concert italià» que també era inclòs al programa, el qual, amb això i la «Sonata en sol major» per a violí i clavicèmbal, Bach es veié molt ben representat.

La part de violí d'aquesta Sonata anà a càrrec del nostre Eduard Toldrà, que es manifestà en tots moments segur i posseït de l'estil clar i grandiloqüent de Bach, així com del de Haendel, l'excel·litud d'expressió lírica del qual lluï amb esclat en les seves dues esplèndides Sonates «en sol menor» i «en fa major».

El públic aplaudí ambdós artistes, i sortí complagut de la vetllada. La senyora Ehlers tocà fora de programa una «Toccata» de J. S. Bach.

14. MAR. 1935

Elmet

regne

Oberon

5052/4

17. MAR. 1935

Publicitat

Audicions Intimes

Alice Ehlers, clavicembalista
Eduard Toldrà, violinista

En commemoració del 250è. aniversari de la naixença de G. F. Haendel, J. S. Bach i Domenico Scarlatti, l'Associació de Música "da Camera" organitzà en la seva secció Audicions Intimes una bella sessió dedicada a aquests tres músics i confiada a la clavicembalista vienesa Alice Ehlers i al nostre violinista Eduard Toldrà.

El programa d'aquesta vetllada fou magnífic: dues Sonates de Haendel i una de Bach per a violí i clavicèmbal i tres Sonates de Scarlatti i la "Fantasia Cromàtica i fuga" i el "Concert italià" de Bach per a clavicèmbal.

Alice Ehlers, que no coneixíem encara a Barcelona, es revelà com una molt notable conreadora de l'instrument en què s'ha especialitzat. El seu mecanisme és sorprenent, i li permet d'executar amb un domini complet de les dificultats. Llàstima només que una certa inseguretat en el ritme i en la mesura sigui causa principal que les seves interpretacions no arribin a l'equilibri perfecte que podria obtenir aquesta artista tan ben dotada. Amb tot, féu aplaudir molt la seva tasca, remarcable sobretot en interpretar el "Concert italià".

Eduard Toldrà ens oferí unes belles versions de les Sonates que hem esmentat. Obres plenes d'esculls que traeixen sovint els artistes més ben preparats, trobaren en el nostre violinista un intèrpret d'aguda comprensió i de poderosos mitjans d'execució, que sabé revelar-ne tota la bellesa amb una gran fidelitat al pensament dels autors i amb l'elevació i puresa de sentiment que aquesta música exigeix.

L'auditori que omplí la sala del Casal del Metge premià amb repetides ovacions la labor d'ambdós artistes, i es mostrà ben satisfet de l'encert d'Audicions Intimes en l'organització d'aquesta sessió.

B. S.

LA NOCHE

EN EL "CASAL DEL METGE"
AUDICIONS INTIMES CELEBRO
AYER LA CONMEMORACION
DEL 250 ANIVERSARIO DEL NA-
CIMIENTO DE HAËNDEL, DE
BACH Y DE SCARLATTI

Ayer por la noche celebró "Audicions Intimes", en el "Casal del Metge", un concierto conmemorativo del 250 aniversario del nacimiento de tres compositores que representan puntos de partida en la Historia de la Música. Bach, creador máximo de altas concepciones sonoras; Haëndel, nexo de unión entre la escuela alemana y la italiana, cuya fusión influye decisivamente, a través de él, en la escuela inglesa, y Domenico Scarlatti, síntesis creacional del "virtuosismo" italiano, aportador de felices logros a la realidad contrapuntística que alcanza con él su gracia más inefable.

Las obras elegidas para esta conmemoración fueron tres Sonatas para violín y clavicémbalo: Dos de Haëndel, en sol menor y en fa mayor, y una de Bach, en sol mayor y para clavicémbalo solo; "Tres ejercicios" de Scarlatti, y "Fantasía cromática y Fuga" y "Concierto italiano" de Bach.

La interpretación de estas obras fué confiada a dos artistas de auténtico valor y prestigio: la clavecinista austriaca Alice Ehbers y el violinista catalán Eduardo Toldrá.

Alice Ehbers, que según leímos en el programa, fué discípula de Wanda Laudowska, es una intérprete segura de su técnica y de su expresión. La gracia de su digitación, aparece regida por una madurez conceptiva que, sobre todo en Bach, se exterioriza bella y firmemente. En Scarlatti, admirablemente resuelto en su parte mecánica, nos pareció que esta artista, al buscar una mayor plenitud sonora para su tan exquisito como limitado instrumento, forzaba en algunos momentos la sonoridad y con ella, la expresión.

Toldrá fué como siempre el violinista sobrio, justo, acendradamente musical y noblemente expresivo. A través de su arco, seguro y ductil, de su mentalidad aguda y serena y de su sensibilidad despierta y exquisita, Bach fué, en verdad, Bach y Haëndel, Haëndel, nada más y nada menos.

El público aplaudió con sincero entusiasmo a Eduardo Toldrá y a Alice Ehbers, que correspondió a la admiración del auditorio interpretando magistralmente fuera de programa una "Toccata" de Bach.

Luis GONGORA

AHIR A AUDICIONS INTIMES

ALICE EHLERS I EDUARD TOLDRÀ

MAR. 1955

El clavicèmbal és un instrument que rarament sona a Barcelona. D'ací el valor circumstancial d'un recital d'aquest vell instrument, valor que s'augmenta d'un valor intrínsec, quan la clavicembalista és una artista de primera classe com és el cas d'Alice Ehlers, que ahir es presentà, davant del públic d'Audicions Intimes, secció de l'Associació de Música «de cambrà».

Alice Ehlers, que ha rebut directe l'ensenyament de Wanda Landowska i que és vienesa, s'ha especialitzat en aquella música del segle XVII que trobà en el clavicèmbal l'instrument preferit de tantes meravelles. Ahir, amb obres de Scarlatti i de Bach pogué evidenciar la total perfecció del seu mecanisme ensem que la seva exquisida sensibilitat, que triomfà d'una manera esclatant en l'execució del concert italià.

L'obra, a bastament coneguda a través del piano, en ésser ahir restituïda a la seva instrumentació original i interpretada per un artista de debò, immersa dins l'esperit genuí de la immortal composició, brillà amb una bellesa renovada constituint un triomf esclatant per Alice Ehlers.

Eduard Toldrà, el nostre admirat violinista, acompanyat per Alice Ehlers, digué de falsó magistral dues sonates de Haendel i la sonata en sol major de Bach. Sentint aquesta execució pulcra, serena i emotiva ensem, d'aquests joiells del segle XVII, hom no podia sinó deplorar que Eduard Toldrà no es

prodigui més. Una remarcable compenetració en l'aspecte material i en l'aspecte espiritual dels dos instrumentistes ens valgué una audició modèlica d'aquestes sonates, compenetració que cal explicar com una convergència inevitable, quan

Eduard Toldrà

(Bust de l'escultor Benedicto)

els dos executants estan penetrats per la mateixa intenció artística.

Un programa integrat per Scarlatti, Haendel i Bach és un programa que està per damunt de tota ponderació. Rarament se'n pot compaginar un altre de semblant qualitat.

Una sessió, la d'ahir commemorativa d'una data única en la història de la música, l'any 1685, que veié néixer S. F. Haendel, J. S. Bach i E. Scarlatti. Una sessió que honora la direcció artística d'Audicions Intimes i que constituï per a tot l'auditori la més exquisida de les festes espirituals

«AUDICIONS INTIMES»

Concierto conmemorativo

Tres grandes figuras de la música vinieron al mundo el año 1685: Jorge Federico Haendel (23 de febrero), Juan Sebastián Bach (21 de marzo) y Domingo Scarlatti (17 de octubre). Hecho tan trascendental en el campo del arte lo conmemoran todos los filarmónicos en este 250 aniversario, y «Audicions Intimes», la benemérita filial de la Asociación de Música de Cámara, queriendo sumarse a los homenajes que se rinden a los dos genios germánicos y al gran compositor y clavicordista napolitano, dedicó a Haendel, a Juan Sebastián y a Scarlatti su sesión de anoche, celebrada, como de costumbre, en la amable sala de actos del «Casal del Metge».

De interpretar las obras inscriptas en el programa, obras que revelaban el encontrado estilo y las diferencias temperamentales de sus autores, pero todas igualmente diáfanas e igualmente inspiradas, se encargaron dos artistas altamente capacitados para exponer todos sus valores: la clavicembalista vienesa Alicia Ehlers y nuestro insigne violinista Eduardo Toldrá.

Por su dominio del teclado, por la facilidad para la obtención de efectos, por la finura de dedos y por la delicadeza de su sensibilidad, Alicia Ehlers nos recordó a Wanda Landowska, la gran dominadora del clavicémbalo.

Fué una delicia la manera con que Alicia Ehlers tradujo los «Tres ejercicios», de Scarlatti, con sus complicados arabescos, y la «Fantasía cromática y fuga» y el «Concierto italiano», de Bach, y no fué menos convincente ni menos emotiva su labor en las sonatas en «sol menor» y «fa mayor», de Haendel, y en la en «sol mayor», de Bach, para violín y piano, tocadas en unión de Eduardo Toldrá.

Este se mostró también una vez más artista sensible; violinista de técnica impecable y que logra identificarse con el pensamiento de los músicos que interpreta.

Justos, calurosos, unánimes fueron los aplausos tributados por los socios de «Audicions Intimes» a Alicia Ehlers y Eduardo Toldrá en este concierto, con el que se festejaba dignamente la dichosa coincidencia cronológica del nacimiento de tres músicos cuyo nombre, al cabo de dos siglos y medio, brilla con poderosos fulgores, luce con resplandor inextinguible.

13. MAR. 1935
Compendio

for MacDonald, debido a la fatiga del activo trabajo a que se ha entregado en los últimos tiempos, tiene el propósito de abandonar la dirección del Gabiente.

Con respecto a este rumor se admite la posibilidad de que para evitar que el señor MacDonald se retire de la política, se efectúe un cambio entre dicho señor y el señor Balwin, pasando éste al puesto de primer ministro y el segundo al de Presidente del Consejo.

ULTIMAS NOTICIAS DE BARCELONA

"AUDICIONS INTIMES"

SESION CONMEMORATIVA DEL NACIMIENTO DE HAENDEL, J. S. BACH Y SCARLATTI

La entidad de conciertos "Audicions Intimes" celebró anoche en el "Casal del Metge" una sesión conmemorativa del nacimiento de G. Haendel, J. S. Bach y Scarlatti, nacidos, como es sabido, el año 1685.

"Audicions Intimes" conmemoró el 250 aniversario de estas tres grandes figuras del arte de la música con un concierto adecuado para hacer resaltar la grandeza de estos tres genios, de entre los cuales J. S. Bach traspasa los límites de toda ponderación por su obra gigantesca que continúa y continuará siendo el punto de coincidencia de toda evolución musical.

A Bach estaba dedicada por completo la segunda parte del programa de anoche. Su interpretación fué confiada a la excelente clavecinista vienesa Alice Ehlers y a nuestro notabilísimo violinista Eduardo Toldrá.

En la primera parte interpretaron dos Sonatas de Haendel, música elocuente y de una gran robustez conceptual; además, Alice Ehlers tocó "Tre essercizi" de Scarlatti, llenos de gracia y agilidad muy latinas, para clavicembalo solo. En

la parte que hemos aludido de J. S. Bach esta misma artista ejecutó con amplitud sonora, técnica muy desarrollada y sano criterio interpretativo la Fantasia cromática y Fuga, el Concierto Italiano y una "Toccata" para corresponder a los aplausos. Seguidamente Alice Ehlers y Eduardo Toldrá interpretaron la maravillosa Sonata en sol mayor para violín y clavicémbalo.

Los dos artistas dieron una versión muy vibrante de esta Sonata y de las dos de Haendel citadas anteriormente, siendo en todas muy aplaudidos.—A. M.

A MADRID

En el expreso salieron anoche para Madrid, el ex ministro señor Bertrán y Mústiz y el subsecretario de la Marina civil.

NOTA DE LA JEFATURA DE POLICIA ACERCA DE UN HOMBRE MUERTO EN MALGRAT

Esta madrugada en la Jefatura de policía nos fué facilitada la siguiente nota:

"Las noticias oficiales remitidas por la guardia civil sobre un hombre que apareció muerto en las proximidades de Malgrat, no se trata de ningún atraco ni de ningún hecho social, pues el cadáver se le encontraron cincuenta pesetas y tampoco existen elementos extremistas en dicha localidad. Se hacen gestiones para determinar si se trata de un crimen o de un suicidio."

INCENDIO EN UNA FABRICA

A primeras horas de anoche, por causas que se ignoran, se declaró un incendio en la fábrica de barnices que don Antonio Forest, tiene en el número 86 del Pasaje Maria, de la barriada de Las Cortes.

Debido a la combustibilidad de las materias allí almacenadas el incendio alcanzó grandes proporciones desde los primeros momentos.

Inmediatamente acudieron los hombe-

AHIR A AUDICIONS INTIMES

ALICE EHLERS I EDUARD TOLDRA

El clavicèmbal és un instrument que rarament sona a Barcelona. D'ací el valor circumstancial d'un recital d'aquest vell instrument, valor que s'augmenta d'un valor intrínsec, quan la clavicembalista és una artista de primera classe com és el cas d'Alice Ehlers, que ahir es presentà, davant del públic d'Audicions Intimes, secció de l'Associació de Música «de cambra».

Alice Ehlers, que ha rebut directe l'ensenyament de Wanda Landowska i que és vienesa, s'ha especialitzat en aquella música del segle XVII que trobà en el clavicèmbal l'instrument preferit de tantes meravelles. Ahir, amb obres de Scarlati i de Bach pogué evidenciar la total perfecció del seu mecanisme ensems que la seva exquisida sensibilitat, que triomfà d'una manera esclatant en l'execució del concert italià.

L'obra, a bastament coneguda a través del piano, en ésser ahir restituida a la seva instrumentació original i interpretada per un artista de debò, immersida dins l'esperit genuí de la immortal composició, brillà amb una bellesa renovada constituint un triomf esclatant per Alice Ehlers.

Eduard Toldrà, el nostre admirat violinista, acompanyat per Alice Ehlers, digué de faisé magistral dues sonates de Haendel i la sonata en sol major de Bach. Sentint aquesta execució pulcra, serena i emotiva ensems, d'aquests joiells del segle XVII, hom no podia sinó deplorar que Eduard Toldrà no es

prodigui més. Una remarcable compenetració en l'aspecte material i en l'aspecte espiritual dels dos instrumentistes ens valgué una audició modèlica d'aquestes sonates, compenetració que cal explicar com una convergència inevitable. quan

Eduard Toldrà
(Bust de l'escultor Benedicto)

els dos executants estan penetrats per la mateixa intenció artística.

Un programa integrat per Scarlatti, Haendel i Bach és un programa que està per damunt de tota ponderació. Rarament se'n pot compaginar un altre de semblant qualitat.

Una sessió, la d'ahir commemorativa d'una data única en la història de la música, l'any 1685, que veié néixer S. F. Haendel, J. S. Bach i Scarlatti. Una sessió que honora la direcció artística d'Audicions Intimes i que constituï per a tot l'auditori la més exquisida de les festes espirituals.

COLISEU POMPEIA

Avui, nit, a un quart d'onze.
Butaca primera, DUES pessetes

CARAMBA

CON LA MARQUESA!

Demà, tarda:

BUTAQUES UNA PESSETA

La Papirusa

TEATRE CATALA PRINCIPAL PALACE

Companyia VILA-DAVI

Avui, nit, a un quart d'onze.
Primer: «JUGAR A CASATS»
Segon, ESTRENA de la intriga escènica en 120 minuts, sense intermedis, original d'Enric Casanoves.

MISS - THERY

(Nova modalitat teatral)

Demà, tarda, Teatre d'Infants:
«QUIMET I, REI DE XAUXA»
Nit, i totes les nits,

MISS - THERY

Sols PHILIPS ven Bolet i Companyia,
la marca que ofereix més garantia
(Bolet-Corts, 630-devant Casa Llibre)

Voleu tenir ràdio sempre al dia?...
Compreu PHILIPS a Bolet i Companyia
(Bolet-Corts, 630-devant Casa Llibre)

L'Instant

13 MAR. 1935

' LA SOIRÉE A STRASBOURG '

AU CONSERVATOIRE

Le dernier concert de la Société de musique de Chambre

Lorsque vous pénétrez dans une salle de concert où se trouve un clavecin, immédiatement vous pensez à Wanda Landowska.

Le nom de cette merveilleuse musicienne est intimement lié à la vie de cet instrument qui est aussi l'instrument de sa vie.

Mais il n'y a pas que Wanda Landowska.

Mme Alice Ehlers vient de nous apporter, elle aussi, le témoignage de son magnifique talent : en entendant cette remarquable claveciniste, nous avons fait la connaissance d'une grande artiste. Pour notre part, nous avons toujours pensé que celui ou celle — c'est généralement celle — qui se place devant un clavecin devait posséder la familière tendresse, la bonté et la belle humeur de celui qui aime la vie saine de la musique ancienne.

Mme Alice Ehlers a prouvé, tant dans le concerto en ré mineur pour clavecin et orchestre à cordes du grand Bach que dans le concerto italien du même compositeur, combien elle savait toucher la sensibilité d'une époque bienheureuse de la Musique.

Le rondo de concert en ré majeur de Mozart pour clavecin et orchestre est un manifeste de clarté au cours duquel Mme Ehlers a révélé la souveraine liberté et la pleine possession de son art.

Le public ne s'y est pas mépris : il a fêté comme il convenait cette musicienne accomplie.

Mais pourquoi fallut-il dans l'accompagnement du concerto de Bach et dans la Symphonie de Haydn que l'orchestre dirigé par M. Fritz Munch fut si bruyant ? Au lieu d'atténuer la sonorité, M. Fritz Munch n'a-t-il pas au contraire, à grands renforts de

gestes, incité son petit orchestre (pas même vingt musiciens !) à un déploiement sonore disproportionné à l'effectif, au cadre et à l'importance de la partie instrumentale ?

Nous posons respectueusement la question.

La Symphonie de Haydn en si bémol — la tonalité importe peu ; il y a tant de symphonies en si bémol de Haydn ! — est charmante d'un bout à l'autre. Toute la simplicité de la Musique, avec son lyrisme franc, sa vie raffinée et son sentiment populaire y est contenu. Nous y voyons pour notre part, toute la robuste sobriété de l'esprit classique alliée à la grâce des principales symphonies du papa Haydn.

Nous regrettons de ne pouvoir nous étendre plus longuement sur « Le Combat entre David et Goliath », de Kuhnau, dont Mme Alice Ehlers fut l'interprète la plus qualifiée.

L'œuvre est étonnante pour l'époque : elle repose déjà sur l'observation de la nature. Dans tous les épisodes de ce combat entre Davil et Goliath, on retrouve des idées originales et profondes.

Les rythmes des armées en marche, la clarté du style et la science harmonique de Kuhnau dans cette composition le tiennent déjà en dehors du siècle où il vécut.

Les niaiseries sentimentales et la rhétorique bavarde sont exclues des huit tableaux du précurseur Kuhnau (1660-1722).

Ce dernier concert de la Société de Musique de Chambre a rappelé à ceux qui en doutent encore, combien, au temps de Bach et de Haydn déjà, ces Maîtres mettaient à la disposition du peuple un instrument d'une richesse extraordinaire ! (Zed)

AU THÉÂTRE MUNICIPAL

Le beau métier

de M. Henri Clerc

M. Henri Clerc est, on s'en souvient, l'auteur de « l'Autoritaire », cette excellente comédie qui fut jouée à Strasbourg il y a quelques années avec M. André Calmettes dans le rôle principal.

« Le beau Métier » a la gravité d'une pièce à thèse et c'est une pièce sur les fonctionnaires — sujet éminemment d'actualité — et tout à leur louange. M. Henri Clerc, aujourd'hui maire d'Aix-les-Bains et député, est lui-même un ancien fonctionnaire et le bureaucrate qu'il nous dépeint, n'a rien à voir avec les immortels ronds de cuir de Courteline.

Albert Barrail, son héros, directeur de la trésorerie, n'a d'autre souci que celui de sa propre responsabilité et du bien de l'Etat. Quoique sa situation pécuniaire soit assez médiocre, qu'il ait une femme ambitieuse et deux enfants, il renonce à profiter d'une occasion inespérée qui s'offre à lui de l'améliorer. Il est, en effet, sollicité par un groupe financier, de donner un avis favorable au sujet d'une concession de chemin de fer en Algérie. La réussite de la combinaison lui vaudrait un poste de choix. Barrail étudie le dossier, et comme il juge l'affaire désavantageuse pour l'Etat, ni les obligations de sa femme, ni celles de son beau-frère ne le décident à l'appuyer.

Et les intentions de l'auteur découlent de son dialogue : glorifier le rôle du fonctionnaire, cheville ouvrière de l'Etat, son loyalisme, son désintéressement et son abnégation.

Le mérite de cette comédie ne réside pas, comme on le voit, dans l'intérêt dramatique

qui en est absent, mais dans des qualités d'analyse et d'observation qui en font une œuvre solide, si ce n'est très souriante.

M. Arquillière, qui est un excellent artiste, a donné au rôle de Barrail un vif relief. Il fut avec une vérité saisissante l'homme incompris des siens et sacrifiant tout à son devoir. Il était entouré par MM. Squinquel, Harry-James, Darbel, Jean Francey qui tous contribuèrent ainsi que Mmes Juliette Vernevil, Silvain, Reynal et Génia à former un très bon ensemble.

La pièce, malgré sa sévérité, obtint un vif succès auprès d'un public restreint.

M. L. G.

AU THEATRE MUNICIPAL

Aujourd'hui, samedi 17 mars, hors abonnement, à 20 h. 15, on reprendra pour la dernière fois cette saison, la très belle tragédie lyrique japonaise de Giacomo Puccini : « Madame Butterfly ».

Dimanche 18 mars, hors abonnement, à 20 h., on reprendra la très célèbre opérette romantique de Franz Léhar : « Paganini ».

Mardi 20 mars, abonnement A, à 20 h. 30, les Tournées Jean Bertran présenteront, avec le concours de M. Jean Sarment et de Mme Marguerite Valmond, un des plus émouvants spectacles dramatiques : « Les plus beaux yeux du monde ».

Un banquet délectable

Un certain nombre de personnalités du monde aristocratique, théâtral, artistique, sportif, journalistique et commercial «bonnes fourchettes et fins gourmets» avaient réuni, le samedi soir au

Les maladies
de la vésicule biliaire

... ont à se plaindre d

LA VIDA CULTURAL

Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona

Guia Internacional d'Arxius. — El Rector de Vallfogona. — El segon mil·lenari d'Horaci. — Per la conservació de la Premsa

A la darrera sessió de l'Acadèmia, el senyor Valls i Taberner donà compte de la Guia Internacional dels Arxius d'Europa, publicada recentment per l'Institut Internacional de Cooperació Intel·lectual, la qual conté les informacions necessàries per a conèixer en llurs línies essencials les lleis i reglaments vigents i l'organització interior dels Arxius europeus. Les diverses memòries que componen aquest volum, redactades en llur major part per les principals administracions d'Arxius del Vell Continent, presenten un enllaç formal i tenen una unitat de fons, perquè responen a un qüestionari general prèviament establert. Aquest qüestionari està dividit en quatre seccions: la primera, conté una sèrie de preguntes relatives a la naturalesa, situació i organització de les diferents classes d'Arxius de cada país; la segona, fa referència a la reglamentació relativa a la conservació dels arxius i l'eliminació dels fons administratius inútils; la tercera, es refereix a les facilitats per a la pública utilització dels Arxius Històrics; i la quarta, finalment, presenta agrupades les qüestions tècniques concernents a la seguretat dels Arxius.

Aquesta Guia ofereix un doble interès: d'una banda, hi ha l'aspecte tècnic-professional, que la fa especialment profitosa per als arxivers; i d'altra banda, hi ha la sèrie de notícies sobre les diverses classes d'arxius de cada país, la enumeració i explicació sumària dels principals conjunts documentals i així mateix abundoses dades bibliogràfiques, que la fan també singularment útil per als historiadors i erudits, als quals proporciona orientacions facilitadores de llurs recerques.

En aquest segon aspecte, la part que ofereix un interès més general és, en cada report, la que fa referència a la primera sèrie de qüestions, relatives a la naturalesa, situació i organització de les diferents classes d'arxius: lloc on es troben aquests, autoritats o jurisdiccions de què depenen, guies dels arxius, catàlegs impresos; inventaris de les col·leccions documentals, regles existents per a la redacció dels índexs amb relació a les diverses èpoques històriques, etc.

Tot Europa està representada en aquest volum: les potències occidentals i centrals, els països bàltics, la Petita Entesa, la U. R. S. S., els Estats balcànics, el Vaticà, els Estats minúsculs (Luxemburg, Mònaco, Andorra i altres). Es finalitza, en la nota referent a Andorra, l'omissió de bibliografia.

En conjunt, és remarcable, malgrat la diversitat de col·laboracions la unitat fonamental d'aquest volum; dintre la qual ressalten tanmateix les divergències existents, així en la teoria com en la pràctica arxivística, entre els diferents països, i ensem hi apareix notori el valor de la col·laboració i de l'intercanvi de punts de vista entre les diferents administracions d'Arxius per a una finalitat coordinadora indispensable, tan adient, per cert, amb la funció de l'Institut de Cooperació Intel·lectual que actua eficaçment dintre le quadre de la Lliga de les Nacions, amb un enllaç sentit de col·laboració internacional.

El senyor Viada i Lluç féu referència a una dita que per tots els comentaristes ha estat atribuïda a la coincidència en un cert viatge a Madrid del Fènix dels Genis espanyols i el rector de Vallfogona. Es la tan coneguda de «No hay más bronca que tener años once, ni más lana que no pensar en mañana». El fet es suposa succeït l'any 1623; cosa sospitosa perquè ja Cervantes havia escrit en el seu «Quijot», abans del 1615, una frase que involucra aquell refrany. L'origen de la dita cal cercar-lo, segons el senyor Viada, en el llibre «Apoteomias», publicat a Toledo l'any 1596, on pot llegir-se tal i com és atribuïda a Vicenç García i Lope de Vega, en explicar els viatges del poeta cordovès Joan Rufo i Muñoz.

JOAN SEBASTIA BACH

per Frederic Lliurat

Per a Manuel de Montoliu

Dèiem, fa poc, des d'aquesta mateixa secció de LA VEU DE CATALUNYA, que el món musical commemora enguany el 250 aniversari de la naixença de Haendel i de Joan Sebastià Bach. Haendel nasqué, en efecte — recordarem — el dia 23 de febrer de l'any 1685 i Bach el 21 de març del mateix any. Ja parlarem de Haendel. Avui remembrarem alguna de les característiques de l'autor genial de la «Passió segons Sant Mateu» i de la «Missa en si menor».

I abans que tot, una observació. Si hom coneix avui Joan Sebastià Bach, pot dir-se que és, sobretot, gràcies a Philipp Spitta, historiador eminent que havia estat, com ja és sabut, professor de la Història de la Música de la Musikhochschule, de Berlín. Spitta — s'ha dit — fou el que ofrenà els primers elements amb els quals s'ha pogut conèixer la personalitat de J. S. Bach. Doncs bé: s'imposa — creiem — una traducció de la Biografia de Bach que escriu Spitta. Ja va essent hora, realment, de deixondir-nos, i de posar a les mans de la nostra joventut estudiosa, les obres cabdals d'arreu entorn dels músics i de la música.

Ningú no ignora els defectes de l'autodidactisme. Ningú, tampoc, no pot negar l'eficàcia d'un ferm i ben intel·ligent guiatge. I molts artistes fracassen perquè els manca la preparació tècnica. La tècnica és i ha estat i serà sempre, en efecte, el mitjà d'expressió de l'home, de l'artista que vol bastir una obra bella. Bach, amb tot (i el fet és curiosíssim) triomfà sense guiatge. Ningú no li ensenyà els secrets de l'escriptura musical. Tot ho aprengué sol. I ho aprengué, sobretot, llegint i copiant les obres dels altres. I heus ací una paradoxa: Bach, autodidacte, fou un tècnic sorprenent. (Un tècnic tan complet, tan admirable... que les seves obres serveixen encara avui d'exemple, de guia als més grans mestres.) I la música fou, per a Joan Sebastià Bach, un llenguatge ja absolutament natural. I en l'obra de Bach, cada nota té un sentit. I no trobareu en les seves creacions ni un compàs buit, ni una figuració morta. Tot és viu en l'obra del vell Cantor. Bach fou, en veritat, l'home més tràdicament, més naturalment músic que ha existit.

Bach fou un músic extremadament modest. Vivia, realment, allunyat del món, dels homes. I no es gravaren sinó algunes de les seves obres per a clavicèmbal. I és gairebé casualment, providencialment, que les grans creacions del mestre d'Eisenach no foren perdudes. Moltes, però, han desaparegut. Bach escriu, per exemple, unes 300 cantates religioses. En posem solament 180.

La modestia del vell Joan Sebastià Bach contrasta singularment amb la pose i amb la vanitat dels arribistes dels nostres dies.

Bach no conegué les execucions de les seves obres, talment com les coneix l'auditor modern que viu en les grans ciutats. Les Passions o les Cantates, etcètera, del gran músic no les executaven pas, mentre Bach visqué, ni experts solistes (com es fa avui), ni grans orquestres, ni agrupaments corals importants i disciplinats. Per a executar, per exemple, una Cantata, Bach disposava, a Leipzig, de setze a vint cantaires. I alguns d'aquests cantaires interpretaven els solí. I cal ara afegir que els cantaires en qüestió eren poc notables. Pel que es refereix a l'orquestra, Bach tenia a les seves ordres mitja dotzena de músics, vells i poc tractats. Els instruments dels quals es servien els esmentats executants eren, a més, atroïnats. Bach havia de demanar, doncs, la col·laboració d'alguns estudiants als quals calia ensenyar l'ús dels instruments de l'orquestra. I és fàcil d'imaginar com eixien els admirables solí d'oboe, de flauta, de violí, etcètera, que abunden en les obres de Bach. I cal recordar que els bons solistes de l'hora actual han d'estudiar molt per a executar de manera acceptable els solí remembrats. I és fàcil també d'endevinar com sortien els recitatius i les àries de les «Cantates» i de les «Passions». Els cantaven infants de deu o dotze anys! Ah! no, Bach no sentí mai els seus co-

raals, la seva orquestra, els seus solí, com els sentim avui.

L'executant actual topa amb serioses dificultats per a interpretar de manera un xic perfecta les pàgines de Bach. Ningú no ignora, per exemple, que molts instruments actuals són diferents dels instruments que coneixia, que emprava Bach. En lloc del clavicèmbal, posseïm ara el piano. Però els dos instruments no tenen sinó una cosa que els fa germans: el teclat. I l'orgue actual no és tampoc igual que l'orgue del temps de Bach. El so de l'orgue del segle divuité era més delicat que el so de l'orgue actual. L'arc per a tocar els instruments de corda no era tampoc l'arc dret, una mica dur, dels nostres dies. I el so dels instruments de corda del segle divuité era, doncs, també més dolç que el so brillant, magnífic, dels instruments actuals. A més, l'arc del temps de Bach permetia executar acords... sense arpeggiar, com cal fer ara. En fi, ¿on són, ara, l'oboe d'amor, la viola da gamba, la viola pomposa (instrument que Bach creà), la viola d'amor?

Deixant ara els instruments i parlant de l'estil, l'execució de les obres de Bach ofereix també dificultats. Hom usa i abusa avui dels accents mètrics. Gràcies a aquests accents, moltes execucions de les obres de Bach ens arriben mortes. Sentim les notes, però ens fuig llur gràcia, llur sentit.

Cal ara afegir que Bach frasejà poques de les seves obres. Però frasejà, per exemple, les parts d'orquestra de la seva «Missa en si menor», d'algunes Cantates, etc. I això ens dóna la clau del seu fraseig.

En fi, els moviments del temps de Bach no eren pas tampoc els nostres. Hom s'irrita, a voltes, oint executar avui pàgines de Bach i també de Haydn, de Mozart, talment com si es tractés de moviments vius de Beethoven. L'expressió, la vida, la musicalitat, la distinció d'aquelles obres, tot desapareix, en el cas (avui freqüent), del qual parlem.

Els moviments vius del temps de Bach eren més lents que els moviments vius actuals. Els moviments lents del segle divuité eren més ràpids que els moviments lents dels nostres dies.

Hom somriu més d'una vegada en sentir dir o en llegir que va a executar-se la música antiga... talment com s'executava en ésser creada. La cosa és innegablement difícil i, de vegades, impossible.

L'obra de Bach — s'ha dit — és una síntesi de gairebé tota la música anterior. I, malgrat el seu geni, més que crear matissos nous, Bach perfeccionà, aguditzà els ja coneguts. Tècnicament, espiritualment, l'obra de Bach clou una època. I els músics que aparegueren després d'ell (començant pels seus fills), ja no seguiren les seves petjades. L'estil galant s'imposà, triomfà. Amb l'estil galant, triomfaren, per damunt de tots els músics, Haydn i Mozart. I els músics oblidaren Bach i la seva admirable, genial polifonia.

Foren els músics romàntics que es fixaren, de bell nou, en l'obra impressionant del vell Joan Sebastià. Foren Mendelssohn, Schumann, Liszt, els que pledejaren a favor de la música del cantor de Leipzig i els que suscitaren la publicació de les seves obres. I fa, doncs, relativament pocs anys que hom torna a conèixer Bach. Més direm, encara: actualment, Bach és més conegut i, sobretot, més respectat, que durant el segle divuité. I és potser solament avui que la grandesa de l'obra de Bach aconsegueix obrir-se pas, és avui que s'imposa. I tothom es vincia, en parlar de Joan Sebastià. Tothom sap que, ultra un músic genial, excepcional, fou, a més, un esperit superior. I en tractar-se de Bach hom no sap, en efecte, què admirar més: si la valor musical pròpiament dita de la seva obra, o la seva valor moral, espiritual. Bach fou un místic, un gran místic. I mai cap músic no escriví amb més elevació, amb més fervor, amb més fe, amb més dignitat que Joan Sebastià Bach. I a través de la seva música, és, sovint, la qualitat, l'alta valor del seu esperit que ens impressiona. I avui que hom viu dispers, sense ideals, l'obra de Bach aconsola, reconforta i es torna veritablement exemplar.

Foment de les Arts Decoratives

Inauguració d'un curset

El propassat divendres tingué lloc al Foment de les Arts Decoratives, amb un notable èxit de matrícula, la inauguració dels cursos de Tècniques de la Decoració que es celebraran des del primer de març fins al 15 de juny.

La lliçó inicial del curset dedicat a la Fusteria, que és el primer dels cursos de tècniques en la part estàtica de l'arquitectura, fou explicada pel senyor Joan Bergós, arquitecte professor de l'Escola del Treball, amb el tema: «Propietats de la fusta per a la construcció».

El president de l'entitat, senyor Santiago Marco, pronuncià breus paraules ponderant l'eficàcia en la divulgació de tècniques i procediments entre els decoradors, arquitectes, i homes dels diversos oficis que es relacionen entre si. Dedicà elogis a la personalitat del senyor Bergós i acte seguit declarà inaugurat el curset.

El conferenciant tractà amb gran coneixement, de la duresa, elasticitat i resistència de les distintes fustes emprades en la construcció, i féu encertades consideracions respecte als procediments més o menys empírics per a llur perfecta utilització. Després de descriure les característiques de l'estructura de les diverses classes de fusta, passà a tractar de les propietats físiques, tecnològiques i mecàniques, i fixà les condicions de resistència en relació a les d'higrometritat.

A continuació mostrà diverses peces sotmeses a diverses accions i pressions, i amb notables exemples descrits a l'encerrat el senyor Bergós posà fi a la seva dissertació.

«El Diàleg Interior», del Dr. Carles Cardó, en anglès

El llibre del Molt Il·lustre doctor senyor Carles Cardó «El Diàleg Interior», ha desvetllat en un escriptor de llengua anglesa, perfecte coneixedor de la catalana, el desig, que, segons sembla, resultarà realitat, de traduir-lo al seu idioma. És una distinció que obtenen pocs llibres catalans, per la qual cosa felicitem efusivament el docte canonge i director de la notable revista «La Paraula Cristiana».

L'èxit d'«El Diàleg Interior», a Catalunya, respon així mateix a la importància del llibre, l'edició del qual s'està esgotant.

Felicitem cordialment el nostre distingit col·laborador per aquesta rova tan satisfactòria.

Junta de Museus de Barcelona

Sota la presidència del governador general de Catalunya, senyor Manuel Portela, i de l'alcalde, senyor Joan Pic, s'ha constituït la nova Junta de Museus, en virtut dels recents decrets de les dites autoritats designant les representacions de la Generalitat i de l'Ajuntament dins la Junta.

Va ésser elegit per a la presidència efectiva el senyor Alexandre Soler i Marc, que fins a la data l'ha exercida accidentalment. Foren, a més, designats per als càrrecs de tresorer i comptador, respectivament, els senyors Santiago Espuna i Santiago Marco.

Per a representar la Junta en el Patronat del Cau Ferrat foren elegits els senyors Pere Casas Abarcá, Miquel Farré i Manuel Rocamora, i per al Museu d'Arqueologia, el senyor Joan Antoni de Güell.

donar idea de l'evolució experimental per cada publicació.

Totes les fotografies que figurin en els Stands de la susdita Exposició hauran d'ésser retirades o seran retornades a llurs interessats un cop clausurada la susdita Exposició.

Exposició històrico-fotogràfica de la Catalunya actual

El Comitè organitzador fa públics els següents aclariments que li han estat sol·licitats referent als aspectes i elements que han de figurar en els Stands de l'Exposició Històrico-Fotogràfica de la Catalunya Actual.

En aquesta Exposició podran concórrer tots els Ajuntaments i Corporacions de Catalunya, sense excepció; encara que siguin de pobles que estiguin mancats de Museus, valor històric o arqueològic.

Figuraran, en primer terme, vistes panoràmiques i detalls de carrers, parcs i edificis notables de tots els pobles existents dintre el territori de Catalunya i, en segon terme, els valors i les organitzacions que constitueixen l'ànima i

patrimoni espiritual i artístic de la nostra terra.

Les fotografies no han de subjectar-se a cap format determinat ni han d'ésser fetes expressament. Poden anar dintre marc o sense. No importa que siguin de professionals ni de l'any que siguin fetes, mentre es refereixin a aspectes, relíquies i organitzacions existents en la Catalunya actual.

A l'esmentada exposició podran figurar: quadros, tapissos, diorames, mapes en relleu, plànols, projectes, maquetes i tot el que pugui contribuir a l'efecte de presentació i a la idea gràfica i documental que ha d'inspirar i presidir el muntatge dels Stands.

La premsa que es publica dintre la Catalunya actual, diaris, setmanaris, revistes, etc., a més dels elements que reflecteixen l'organització de les respectives redaccions i administracions, tallers i els gràfics descriptius de l'història de la seva publicació, podran presentar col·leccions de periòdics a l'objecte de

PER A OBRES D'ART
NACIONALS I ESTRANGERES
Llibreria Verdager
A. Domènech, S. en C.
Casa fundada l'any 1835
Rambla del Mig, 5 - Telf. 16164

CENTRE COTONER

Mercat	Posicions	Tanca	anterior	Obertura	Segon	tercer	telegrama	Tanca
LIVERPOOL	(Cotó Americà)							
Disp.		7'14		7'20				
Febrer		6'94	6'98	6'99	7'00			
Març		6'83	6'92	6'93	6'95			
Maig		6'83	6'87	6'88	6'90			
Juliol		6'72	6'76	6'77	6'79			
Octubre		6'70	6'74	6'75	6'76			
Gener		6'69	Nm.	6'74	6'76			
Març		6'67	Nm.	6'73	6'74			

LIVERPOOL	(Egipci Sakel)							
Març		8'57	8'60					
Maig		8'56	8'58					
Juliol		8'55	Nm.					
Novembre		8'48	8'51					

LIVERPOOL	(Egipci Upper)							
Març		7'65	7'66					
Maig		7'60	7'62					

NOVA-YORK								
Disp.		12'60		12'55				
Març		12'34	12'31	12'27				
Maig		12'46	12'40	12'39				
Juliol		12'52	12'46	12'45				
Octubre		12'47	12'40	12'39				
Desembre		12'55	12'45	12'44				
Gener		12'57	12'47	12'48				
Trans.		4'75						

Arribades als ports dels Estats Units								
Campanya anterior								
En Bales		5 c/	11					
Des de 1er agost Bs.		3942 c/	6501					

Mercat	Posicions	Tanca	anterior	Obertura	Tanca
ALEXANDRIA	(Sakel laridis)				
Març		15'70	15'70	15'75	
Maig		15'78	15'80	15'82	
Juliol		15'85	Nm.	15'90	
Novembre		15'92	15'93	15'96	

ALEXANDRIA	(Ashmounit)				
Abril		13'49	13'51	13'53	
Juny		13'56	13'58	13'59	
Agost		13'61	Nm.	13'65	
Octubre		13'63	Nm.	13'57	

LIVERPOOL	(Cotó imperi britànic i variats)				
Març		6'88			
Maig		6'83			
Juliol		6'77			
Octubre		6'65			
Gener		6'64			

LIVERPOOL	(Indio-Omra)				
Març		6'02	6'06		
Maig		6'03	6'07		
Juliol		6'04	6'08		

(Bombai Bengal)					
Març		144	144	143	
Maig		146	144	146	

(Bombai Omra)					
Març		223	223	223	
Maig		221	221	221	

BOMBAY (Broach)					
Ab/M.		247	248	247	
Jun/Ag.		245	246	246	

Barcelona, 4 de març de 1935.

MERCAT DE LLOTJA

IMPRESSIO D'AHIR

S'observa un millorament en la posició compradora del mercat d'ací.

Recobren un major interès les contractacions dels blats. S'accepta negoci, especialment en les classes d'Extremadura dites «blanquets», a preus que no difereixen dels cotitzats darrerament.

L'oferta, en general, continua retreta, amb preus estabilitzats i amb una lleugera tendència a millorar. Aquesta és la situació, avui, del mercat de blat.

La línia Soria, que obtingué alguns negocis la setmana anterior, avui resta en segon terme per les proposicions més avantatjoses que passa Extremadura, i d'ací que les operacions, amb aquells, siguin més reduïdes.

La resta dels mercats productors peninsulars, interessen ben poc en aquests moments al mercat d'ací. Les farines segueixen amb negocis reduïts i preus sostinguts.

Els residus de mouturació tenen millor oferta, amb preus estacionats i compradors retrets. El segó fulla segueix molt sol·licitat i a preus fermissims.

Els ordís tenen un petit refermant que fa situar-los entre 30 i 30.50 pessetes els 100 quilos damunt vegó Extremadura i segons tarifa ferrocarril, o sigui a 37 pessetes damunt vagó estació d'ací. De Lleida, resultaria a 38 pessetes igual condició.

Les veces Andalusia s'han venut a 41'50 pessetes els 40 quilos, damunt carro moll d'ací.

Els erbs Castella, s'han cedit a 36 pessetes els 100 quilos damunt vagó procedència.

Les mongetes Mallorca es cotitzen a 66 pessetes els 100 quilos damunt carro moll d'ací.

Les garrofes, camp de Tarragona, s'han venut a 7'75 pessetes els 40 quilos damunt vagó estació d'ací.

El morenc Plata s'ha cedit a 44'50 pessetes; el d'Andalusia, entre 43 i 44'50 pessetes, segons classe, i el de Lleida, a 42 pessetes els 100 quilos aci.

Per les estacions arribaren darrerament les mercaderies següents: Nord: 14 vagons de blat, 2 de farina, 2 de segó i 1 d'ordi.

M. S. A.: 50 vagons de blat, 16 de farina, 4 de segó i 1 d'ordi.

ANUNCIS OFICIALS

L'AUXILIAR DE LA CONSTRUCCIO, S. A.

CIMENT ARTIFICIAL «SANSON»

Es posa a coneixement dels senyors posseïdors d'Obligacions 6 per 100 d'aquesta Companyia, que des del dia 15 d'aquest mes es pagarà el cupó número 41 a les nostres oficines, Via Laietana, 45, primer pis, tots els dies feiners, de deu a dotze del matí, i a les entitats Banca Marsans i Banc Comercial de Barcelona.

De les 7'50 pessetes que importa cada cupó, es deduiran 0'363 pessetes per la diferència dels impostos vigents en la data d'emissió i els que regeixen en l'actualitat, o sia que es pagarà un líquid de 7'137 pessetes per cupó.

Barcelona, 4 de març del 1935.

BLATS, CAFES SUCRES, ETC.

Informació facilitada per la casa Dorca i Feliu

Blat

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	84 1/2	84 1/2	83 1/2
Juliol	83 1/2	83 1/2	83 1/2
Octubre	—	—	—

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	97 1/2	97 1/2	97 1/2
Juliol	92 1/2	91 1/2	91 1/2
Setembre	91 1/2	90 1/2	90 1/2

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Març	4-8 1/2	4-8 1/2	4-8 1/2
Maig	5-0	5-0	5-0
Setembre	5-2 1/2	5-2 1/2	5-2 1/2

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Març	—	—	—
Abril	—	—	—

Moresc

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	84	83 1/2	83 1/2
Juliol	79 1/2	79 1/2	79 1/2
Setembre	76 1/2	75 1/2	75 1/2

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Març	—	—	—
Abril	—	—	—

Metalls termini

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	59'25	59'20	59'20

Plata

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	59'25	59'20	59'20

Cotó

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	250	247	247

Seda

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	—	—	132

Cuiros

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Març	9'16	9'10	9'10

Sucres

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Març	4-5 1/2	4-5 1/2	4-5 1/2
Maig	4-7	4-7	4-7
Agost	4-9	4-9	4-9

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Març	2'05	2'05	2'05
Maig	2'09	2'10	2'11
Juliol	2'15	2'17	2'17
Setembre	2'20	2'25	2'22
Octubre	—	—	—
Desembre	2'26	2'27	2'28

Cacau

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	—	—	—

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Desembre	4'94	4'84	4'85
Gener	5'05	4'97	4'98
Març	5'16	5'07	5'11
Maig	5'28	5'20	5'23
Juliol	5'34	5'24	5'29
Setembre	5'45	5'35	5'40

Cautxú

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Març	6 1/2	6 1/2	6 1/2
Jul.-Setbr.	6 1/2	6 1/2	6 1/2
Oct.-Des.	6 1/2	6 1/2	6 1/2

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Gener	12'55	12'46	12'37
Març	12'67	12'52	12'45
Maig	12'78	12'65	12'60
Juliol	12'94	12'83	12'73
Setembre	13'03	12'89	12'80
Desembre	13'23	13'08	12'96

Cafè

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Març	—	—	—
Maig	—	—	—
Juliol	—	—	—
Setembre	—	—	—
Desembre	—	—	—

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Març	8'73	8'65	8'81
Maig	8'64	8'55	8'71
Juliol	8'50	8'50	8'59
Setembre	8'45	8'38	8'55
Desembre	8'45	8'45	8'55

Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Març	5'30	5'25	5'41
Maig	5'42	5'35	5'51
Juliol	5'53	5'48	5'65
Setembre	5'64	5'61	5'74
Desembre	5'73	5'70	5'84

Barcelona, 4 de març de 1935.

INFORMACIO NACIONAL

EL MERCAT DE REUS

El darrer mercat de Reus es veié molt animat. Les cotitzacions d'avellanans foren les següents:

Avellana gra primera, a 110 pessetes els 41'600 quilos; avellana petita, a 100; avellana crosta negreta, a 60 els 58'400 quilos; avellana crosta comú, a 58; ametlla molla, a 330 els 50'400; ametlla gra llarg, a 300; ametlla propietari, a 270; ametlla gra esperança primera, a 260; ametlla esperança segona, a 255; ametlla comú país, a 255; ametlla marcona grossa a 315; ametlla marcona propietari, a 270.

EL CODI DE LA CIRCULACIO

La Federació Mercantil Catalana, a requeriment de diverses entitats federades i previ informe favorable de llurs assessors, ha concorregut a la informació oberta per la Comissió Interministerial encarregada de la rectificació del Codi de la Circulació, recolant les esmenes que al projecte ha presentat la Cambra de l'Automòbil de Catalunya.

LA CONTINGENTACIO DE LES LLANES EN BRUT

Havent-se subjectat al règim de contingents d'importació, en virtut del Decret de 13 de febrer últim, les llanes en brut que s'aforen per les partides 1.220, 1.221 i 1.222, a la Secretaria del Foment del Treball Nacional es facilitaran, en les hores hàbils d'oficina, als interessats que els desitgin, els corresponents models per a sol·licitar la concessió de contingents d'importació, segons les normes previstes en l'Ordre de 22 de febrer pròxim passat, apareguda a la Gasetta de Madrid del 26 de l'esmentat mes.

BORSES FORANES

Borses estrangeres

PARIS		
Renta francesa 3 %	80'75	
Banc de França	10230'—	
Suez	17900'—	
Wagons-Lits	60'—	
Rio Tinto	10'55	
Tabacs Filipines	35'50	

MILA		
Convertit 3 1/2 %	77'10	
Bca. Comercial Italiana	—	
Navigatione Gle. Ital.	139'—	
F. I. A. T.	317'50	
Montecatini	153'—	
Adriatica	149'50	

BRUSSELLES		
Banca de Bruxelles	—	
Angleur Athus	106'—	
Hellipolis Railways	10'65	
Sofina	6200'—	
Sidro privilegiat	293'75	
C. H. A. D. E.	52'25	

ZURIC		
Brow Boveri	45 d.	
Sevillana d'Electricitat	160 d.	
Motor Columbus	206 fimes	
C. H. A. D. E. bons renda	35'50	
C. H. A. D. E.	750'—	

BERLIN		
Reichsbank	167 1/2	
Deutsche Bank	84 1/2	
Harpener Bergbau	98'—	
Siemens Halske	140'—	
I. G. Farben	141'—	
C. H. A. D. E.	192'—	

LONDRES		
Consolidat 2 1/2 %	87 1/2	
Barcelona Traction	12 1/2	
Hidro-Eléctric Securities	3'—	
Midland Bank	90'—	
Armstrong Withworth	4'—	
Imperial Chemical ord.	36 1/2	

NOVA YORK		
Amerikan Tphon. Teleg.	—	
Cons. Gas Co. of N.Y.	105 1/2	
Pennsylvania Railroad	17 1/2	
U. S. Steel	32 1/2	
General Motors	19 1/2	
Standard Oil of N. Y.	39'—	